

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za regionalni razvoj

2012/2103(INI)

29.11.2012

MNENJE

Odbora za regionalni razvoj

za Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

o energetskega načrtu za leto 2050, prihodnosti z energijo
(2012/2103(INI))

Pripravljalnica mnenja: Lena Kolarska-Bobińska

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za industrijo, raziskave in energetiko kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja energetske načrte za leto 2050, ki ga je pripravila Komisija, in njegov cilj zagotavljanja enakega in splošnega dostopa do trajnostne oskrbe z energijo za vse evropske državljane;
2. poudarja, da je treba vzpostaviti ravnovesje med izvajanjem podnebnih ciljev ter potrebo po trajnostni in konkurenčni rasti ter zanesljivosti oskrbe z energijo v regijah; v zvezi s tem globoko obžaluje, da načrt temelji le na scenarijih za vso EU, da v njem ni predstavljen učinek izbranih politik na posamezne države članice ter niso upoštevane posebne okoliščine na lokalni in regionalni ravni; meni, da je njihovo vključevanje na vseh stopnjah in pri vseh postopkih izvajanja bistveno za ohranitev teritorialne kohezije;
3. podpira priporočilo svetovalne skupine za energetske načrte, naj se izrecno obravnavajo morebitni kompromisi in sinergije med zmanjševanjem emisij ogljika, zanesljivostjo oskrbe in konkurenčnostjo v vseh scenarijih ter zagotovi njihova preglednost;
4. močno spodbuja zamisel o vključitvi sklepov delovnega dokumenta Komisije „Regije 2020 – ocena prihodnjih izzivov za regije EU“ o tem, da bi bilo treba upoštevati potencial tudi najbolj oddaljenih in manj razvitih regij na področju oskrbe z energijo v prihodnjih letih;
5. poudarja, da je treba pri vseh prihodnjih ukrepih na področju energije upoštevati pravično porazdelitev bremena med evropskimi regijami, ob upoštevanju njihovih posebnih okoliščin;
6. meni, da je treba pozornost nameniti regijam, v katerih je premog še vedno prevladujoči vir energije in/ali v katerih sta proizvodnja premoga in električne energije iz premoga ključna vira zaposlovanja; meni, da so potrebni dodatni socialni ukrepi držav članic z močno podporo na ravni EU, da bi se regionalni trgi dela lahko prilagodili zelenim delovnim mestom in usposabljanju ter da bi prebivalstvo teh regij sprejelo scenarije energetskega načrta za leto 2050; meni, da se je treba odločiti za spodbujanje obnovljivih virov energije in varčevanje z energijo v skladu s cilji za leto 2020;
7. meni, da je treba predloge iz energetskega načrta podpreti s primernim financiranjem posebnih programov in da kohezijska politika ne bi smela šteti kot nadomestilo za takšno financiranje; poudarja, da lahko kohezijska politika kot dodatni vir finančne podpore podpre nekatera področja ukrepanja, kot je energetska učinkovitost, vendar le, če zadevni programi spodbujajo cilje kohezijske politike;
8. poudarja, da večina scenarijev iz energetskega načrta ne bo izvedljiva brez boljše povezanosti in razvoja lokalnih in regionalnih pametnih distribucijskih omrežij za električno energijo in plin ter decentralizirane proizvodnje obnovljive energije na mikroravni; meni, da bi morala Unija poleg čezmejnih projektov sprejeti tudi ukrepe, ki bi podprli vzpostavitev ali prenovo tovrstne lokalne in regionalne pametne energetske

infrastrukture v vseh evropskih regijah;

9. meni, da je treba za zagotovitev zanesljivosti oskrbe z energijo nameniti posebno pozornost regijam na zunanjih mejah EU ter podpreti njihovo povezovanje v mrežo in razvoj novih energetskega infrastrukture v sodelovanju s sosednjimi državami;
10. opozarja, da vse energetske napovedi za prihodnost, vključno z energijskim načrtom, temeljijo na nezanesljivih predpostavkah o tehnološkem in gospodarskem razvoju; poudarja, da je treba vse izbrane politike in programe, vključno s tistimi, ki so povezani s kohezijsko politiko, stalno pregledovati in prilagajati, pri čemer morajo temeljiti na čim bolj previdnih predpostavkah;
11. poudarja, da trenutno gospodarsko stanje kaže na potrebo po sprejetju celovitega pristopa v energetiki, pri čemer je treba upoštevati gospodarske, okoljske in družbene vidike; je prepričan, da je treba upoštevati tako koristne kot škodljive stranske učinke pri izvajanju dela, ki naj zagotovi, da bodo vsi evropski državljani srednje- in dolgoročno imeli dostop do zanesljive, trajnostne in cenovno dostopne energije;
12. glede na to, da vsi scenariji iz energetskega načrta kažejo, da se bodo cene energije v prihodnjih letih zviševale, meni, da bi se morale države članice dogovoriti o ukrepih, s katerimi bi zagotovile, da bo rast cen sorazmerna z različnimi ravni dohodkov gospodinjstev v Evropi in preprečili povečanje energetske revščine v Evropi;
13. opozarja, da zaradi različnih geografskih pogojev ni mogoče uporabiti enake energetske politike za vse regije; ne glede na merila za skupne ukrepe in ob zavedanju, da je treba upoštevati politične okvire EU, meni, da bi morala imeti vsaka evropska regija možnost izvajanja lastnega načrta, ki bi bil prilagojen njenemu stanju in gospodarstvu, v skladu s katerim bi razvijala energetske vire, ki bi lahko najbolj učinkovito izpolnili cilje energetskega načrta za leto 2050; opozarja, da ima lahko še zlasti decentralizirana proizvodnja energije iz obnovljivih virov ključno vlogo pri razvoju podeželskih območij in zaposlovanju v njih; zato poziva vse regije, naj razvijejo in izvajajo energetske strategije ter razmislijo o vključitvi področja energije v raziskovalne in inovacijske strategije za pametno specializacijo; meni, da bi EU morala na podlagi takšne specializacije meriti uresničevanje evropskih energetskega ciljev na ravni EU namesto nacionalnih ciljev;
14. obžaluje, da Komisija ni izvedla priporočil svetovalne skupine za energetskega načrta 2050, ki izvaja medsebojne preglede; poziva Komisijo, naj izda posodobljeno različico energetskega načrta, kjer bodo ta priporočila upoštevana;
15. opozarja, da je regionalna razsežnost energetskega izziva močno odvisna od nacionalnih odločitev v zvezi z mešanico energetskega virov in razvojem energetskega infrastrukture; zato poudarja, da mora EU vzpostaviti pristno skupno energetskega politiko, ki bo zagotavljala delovanje notranjega trga ter zanesljivo oskrbo z energijo za vse regije;
16. podpira globalni sporazum o podnebnih spremembah, obžaluje pa, da načrt ne predlaga scenarija za primer, če sporazum ne bo sprejet; poudarja tveganje selitve virov CO₂ v evropski težki industriji ter njen učinek na regionalni razvoj in socialno kohezijo;

17. poziva Komisijo, naj predstavi predlog o možnih načinih povečanja učinkovitosti pri uvajanju obnovljivih virov energije znotraj EU in njenih regij, ob hkratnem prizadevanju za sistem vseevropskih skupnih spodbud za obnovljive vire energije, ki bi omogočil uvedbo specifičnih vrst obnovljivih virov energije v regijah EU, kjer bodo stroškovno najbolj učinkoviti, in bodo posledično cene električne energije nižje; je prepričan, da bi se lahko srednjeročno oblikovale regionalne skupine trgov z obnovljivimi viri energije;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	27.11.2012
Izid končnega glasovanja	+: 35 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poręba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter